

Remissvar till utkast till lagrådsremiss Effektivt resursutnyttjande vid transporter av frihetsberövade

Säkerhetspolisen har mottagit ovannämnda remiss från Justitiedepartementet och har nedanstående invändningar.

Generellt

Säkerhetspolisen är beroende av att Polismyndighetens kärnverksamhet fungerar på bästa möjliga sätt. Polismyndighetens resurser behöver därför koncentreras till myndighetens kärnverksamhet och andra uppgifter, såsom transporter, bör minimeras.

Säkerhetspolisen anser att de föreslagna ändringarna i 29 a § polislagen (1984:387) är alltför oprecisa och riskerar att skapa otydligheter och olikheter vid Polismyndighetens och Säkerhetspolisens bedömningar av vilken myndighet som ska ansvara för att genomföra transporter, vilket inte följer det klagörande syftet med ändringarna. Bedömningarna inkluderar avvägningar kring Kriminalvårdens praktiska möjligheter att utföra en viss transport vid en given tid och plats utifrån bland annat aktuell lokalisering av Kriminalvårdens verksamhet och resurssättning. Sådana avvägningar ställer höga krav på en omfattande och löpande dialog med Kriminalvården inför varje enskild transport, vilket blir både resurs- och tidskrävande. Säkerhetspolisen förordar därför nuvarande ordning där lagstiftningen på ett tydligt sätt anger Kriminalvården som ansvarig för transporterna.

Mot bakgrund av vad som anges ovan om fokus på myndighetens kärnverksamhet, anser Säkerhetspolisen vidare att motivet till de föreslagna bestämmelserna vad gäller Polismyndighetens transporter åt andra myndigheter, som myndigheterna från början överlämnat till Kriminalvården, är svårbegripligt. Visserligen har bestämmelserna utformats som möjligheter för Polismyndigheten och inte som skyldigheter, men det framstår ändå som en tillbakagång vad gäller renodlingen av Polismyndighetens uppdrag.

Datum

2019-08-13

Diarienummer

1295044

I praktiken torde också krävas att Polismyndigheten ingår överenskommelser med myndigheterna som anger i vilka fall Polismyndigheten ska utföra transporten för att inte behöva ta ställning till detta i varje enskilt fall. Att ta fram sådana överenskommelser är sannolikt både resurs- och tidskrävande och kommer ändå inte att lösa ut frågan i samtliga fall. Säkerhetspolisen anser att en tydligare ansvarsfördelning direkt i lagstiftningen däremot skulle förenkla och effektivisera hanteringen.

Avsnitt 3.1 (s. 11), 3.2 (s. 14), 6.1 (s. 18) m.fl.

Säkerhetspolisen vill påpeka att myndigheten inte nämns, vid sidan av Polismyndigheten, i motiven till förslaget.